

РЕШЕНИЕ

№ 12980

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110111575 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК

Образувано е предявен на 06.03.2023г. от Е. Н. Канстантинова против Андриян В. иск с правно основание **чл. 127, ал. 2 от СК** - за предоставяне упражняването на родителските права спрямо общото дете на страните – Йоанна А. В.а, родена на 17.01.2019г. В молбата се твърди, че ответникът е сръбски гражданин, който често осъществявал актове на домашно насилие над молителката в присъствието на детето им и който се бил дезинтересирал от детето напълно. За малолетното дете от раждането му се грижела само ищцата. Поради това същата желае предоставяне упражняването на родителските права на нея, определяне местоживеенето на детето при ищцата, определяне на режим на лични отношения на детето с неговия баща и за издръжка на детето в размер на 400 лева, считано от предявяване на исковата молба в съда, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска.

В срока по чл.131 от ГПК не е депозиран отговор от ответника А. В.. Същият не се явява в съдебно заседание въпреки редовната процедура по призоваването.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Видно от представеното по делото Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № 32/16.01.2019г., на СО-Район "Витоша", страните са родители на детето – Йоанна А. В.а, родена на 17.01.2019г. Не се спори по делото, че живеят отделно, бащата е сръбски гражданин без постоянно местопребиваване в страната .

Страните не спорят, че детето е плод на връзката им, продължила в продължение на седем години. Страните са разделени от месец май 2022г. и до настоящия момент живеят отделно. Не се спори, че от раждането си детето Йоанна се отглежда единствено и само от майка си. Бащата не полага никакви грижи за него, не заплаща издръжка. И към настоящия момент страните живеят отделно, бащата не проявява никакъв интерес към детето и не участва в неговото отглеждане и издръжка.

В социалният доклад на ДСП-Красно село от 12.06.2023г. е отразено още, че детето Йоанна се отглежда сама от майка си в нейния дом. Майката е разказала, че с бащата са

живели в продължение на седем години заедно. През целия период е била обект на психически и физически тормоз от страна на бащата, но детето никога нее било пряк свидетел на насилието. От година и половина са разделени. Тя е заживяла с детето в дома на своите родители, които ѝ помагат за отглеждането му. След раздялата тормозът от страна на бащата продължил, дори се опитал да запали къщата им. Страните не поддържат контакт.

Детето е емоционално привързано към майка си. За баща си споделя пред социалните работници, че не го е виждала и чувала от доста дълго време и не иска да има контакт с него. Препоръките на социалните работници са, че на бащата следва да бъде определен режим на лични отношения защото в интерес на детето е то да общува и двамата си родители.

В съдебно заседание е изслушана майката в условията на чл. 59, ал. 6 от СК. Същата заявява, че живее с детето при своите родители. С бащата нямала връзка от миналото лято. същият не се интересувал от детето и не заплащал издръжка. по последни данни бил в Кипър, но не е сигурна. Може да се грижи сама за детето, работното ѝ време го позволява, може да разчита и на своите родители, при които живее.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 127, ал. 2 от СК „Ако родителите не постигнат споразумение по ал.1, спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и издръжката му съгласно чл. 59, 142, 143 и 144. Решението може да се обжалва по общия ред.”

I. Относно упражняването на родителските права:

Страните по делото, родители на детето Йоанна, които не са били в брак не са и живели заедно във фактическо съжителство. Детето живее само с майка си, която полага основните грижи за него. Родителите не са постигнали споразумение относно местоживеенето, родителските права, режима на лични отношения и издръжката на общото им дете. Установява се, че след раждането на детето грижите по отглеждането и възпитанието му са поети изцяло от майката, който ги упражнява с помощта на разширеното си семейство. Бащата не е преустановил връзката си с детето след раздялата на страните преди година и половина. Същият не проявява активност при срещите с детето, напълно е дезинтересиран от отглеждането му. Майката желае да ѝ бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на детето Йоанна, като бащата не взема становище по иска, поради което и съдът следва да определи кой от родителите да упражнява родителските права спрямо детето, съблюдавайки единствено интереса на последното. Единствено майката изразява желание и готовност да се грижи за отглеждането и възпитанието на малолетното дете, същата притежава необходимия родителски капацитет, жилищно устроена е, живее в жилище, с добри хигиенно-битови условия, а бащата е чужд гражданин с липса на постоянно пребиваване на територията на страната. Той не оспорва родителския капацитет и годност на майката да полага грижи за детето. При направена преценка на обстоятелствата по чл. 59, ал. 4 от СК съдът намира, че родителските права следва да бъдат предоставени на майката, която е способна изцяло да задоволи базисните потребности на детето и да му осигури спокойна и сигурна среда за живот. С предоставяне родителските права на майката, според настоящия съдебен състав ще бъдат защитени в пълен обем интересите на детето Йоанна, което ще расте в средата към която е привикнало.

II. Относно местоживеенето на детето:

В производството по чл.127, ал.2 от СК съдът следва да определи и местоживеенето на

детето. Съдът в настоящия си състав намира, че под „местоживеене” в посочената разпоредба се има предвид определяне при кое лице ще живее детето (при единият от родителите, при роднина, близък или трето лице), а не конкретен адрес на пребиваване, доколкото в нормата не употребен термина „адрес”, чието съдържание е определено от Закона за гражданската регистрация. Този извод следва и от редакцията на чл. 59, ал. 2 от СК, където за решаване на същия въпрос при развод между родителите законът сочи, че съдът решава „при кого от родителите да живеят децата”, а не „къде”. Съгласно чл. 126, ал. 1 от СК „родителите и ненавършилите пълнолетие деца живеят заедно, освен ако важни причини налагат да живеят отделно”. Не се установиха важни причини детето да живее отделно от своята майка, която ще упражнява родителските права, поради което местоживеенето на детето следва да се определи при нея.

III. Относно мерките за лични отношения:

Съгласно чл. 127, ал. 2, изр. I от СК съдът следва да определи мерки по упражняването на родителските отношения с родителя, на когото не е предоставено упражняването на родителските права спрямо детето Йоанна при условията на чл. 59 от СК, изхождайки единствено от интересите на детето. Определяйки режима на лични контакти между детето и родителя, съдът следва да съобрази обективните обстоятелства, свързани с местоживеенето на родителите и на детето, неговата възраст, пол и здравословно състояние, както и с другите обстоятелства свързани със средата в която се отглежда. Преценката е служебна. Извършва се от съда, като същият не е ангажиран с конкретно предявената такава от страните. По делото липсва информация къде живее бащата, в какви условия. Същият освен че не се е явил в съдебно заседание не е оказал и необходимото съдействие за изготвяне на социален доклад. С оглед липсата на информация за социално-битовите условия, в които живее бащата, и с установеното, че същият контактува рядко с детето, никога не се е грижил за него сам или с помощна на разширеното си семейство, намира че на бащата следва да бъде определен режим на лични контакти с детето в зависимост от възрастта му без преспиване и без възможност да го взема при себе си без присъствието на майката. За яснота на страните следва да бъде отбелязано, че при промяна на обстоятелствата така определения режим на лични контакти може да бъде променен.

-

IV. Относно издръжката на детето:

Съгласно чл. 127, ал. 2, изр. I от СК в настоящото производство съдът следва да определи и издръжка на детето, каквато няма доказателства да е определяна. Съгласно чл. 143, ал. 2 от СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си”, като размерът на дължимата издръжка се определя „според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи” съгласно чл. 142, ал. 1 от СК, но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата (чл. 142, ал. 2 от СК). Изискването на чл. 139 СК претендиращия издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл. 143, ал. 2 от СК е специална норма по отношение на чл. 139 от СК и изключва неговото приложение. Освен това детето с оглед възрастта си е дефинитивно неработоспособно, поради което има право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава (чл. 140, ал. 1, т. 2 от СК) поради липса на лица от първи ред. Нуждите на детето са обичайни за дете на неговата възраст (за храна, дрехи, обувки, за обучение, медицински грижи и т.н.), както и общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което то е отглеждана, се установява от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновава специално. По делото не се установяват специални здравословни и образователни потребности на детето Йоанна.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК размерът на издръжката, се определя от

нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Родителите са в трудоспособна възраст, не страдат от заболявания, които да ги възпрепятстват да осъществяват обичайните трудови дейности. Не се твърди наличието на данни за други алиментни задължения на някой от родителите т. е. да плаща издръжка в полза на друг свой ненавършил пълнолетие низходящ. Относно размера на издръжката съдът намира, че задължение и на двамата родители е да гледат и издържат децата си, като в случаите когато гледането се осъществява изключително и само от единия родител, както е в случая, то другият родител следва да компенсира с увеличен размер на издръжката. Така, като взе предвид нуждите на детето и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, както и с оглед възможността съдът да присъди издръжка в размер, дължим съобразно Конвенцията за правата на детето, съдът определя общ размер на месечна издръжка в размер на 450 лв., като ответникът следва да поеме по – голямата част от нея в размер на 300 лв., считано от датата на завеждане на исковата молба. Останалата част, ведно с непосредствените грижи по отглеждане и възпитание на детето следва да се поеме от майката. С оглед изложеното съдът намира, че искът е основателен посочения размер от 300 лв., като за разликата до 400 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Издръжките се дължат, видно със законната лихва за забава, арг. от чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

Съгласно чл.242, ал.1, хип.І ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, като това се отнася и за исковите по чл.127, ал.2 от СК. Поради това съдът е длъжен да допусне, служебно предварително изпълнение на решението в частта за издръжката на детето, дори и без искане на страните.

По разноските:

Разноски по делото са претендирани само от ищцата. С оглед характера на настоящото производство – спорна съдебна администрация, обаче, направените разноски, следва да останат в тежест на страните така, както са направени, респективно претенцията на ищцата за присъждането на такива, следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС сумата в размер 432 лева- държавна такса върху определения размер на издръжка на детето Йоанна (чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал. 1, т.6 и т. 7 от ГПК).

По изложените мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ, на основание чл. 127, ал. 2 от СК, упражняването на родителските права по отношение на детето **ЙОАННА А. В.А, ЕГН *******, на нейната майка **Е. Н. К., ЕГН*******, с адрес гр. София, кв. Павлово, ул. „Деспот Слав“ № 21, при която детето ще живее.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата **А. В., роден на *****г., гражданин на Република Сърбия**, с детето **ЙОАННА А. В.А, ЕГН *******, като бащата има право да вижда детето както следва: до навършване на седемгодишна възраст на детето - всяка втора и четвърта събота от месеца за времето от 10.00 часа до 14.00 часа в присъствието на майката или на посочено от нея лице; от седем годишна възраст до навършване на пълнолетие на детето – всяка втора и четвърта събота от месеца за времето от 10.00 часа до 18.00 часа;

ОСЪЖДА А. В., роден на *****г., гражданин на Република Сърбия да заплаща на малолетното си дете детето **ЙОАННА А. В.А, ЕГН ******* чрез нейната майка и законен представител **Е. Н. К., ЕГН*******, с адрес гр. София, кв. Павлово, ул. „Деспот Слав“ № 21 месечна издръжка в размер на **300 (триста лева) лева**, считано от

06.03.2023г. / датата на депозиране на исковата молба/ до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката, на основание чл. 143, ал.2 от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК като отхвърля исковата претенция за разликата до пълния предявен размер от 400 лв. като неоснователна.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК

ОСЪЖДА А. В., роден на *****, гражданин на Република Сърбия да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата в размер на 432 лв. - държавна такса по делото върху определения размер на издръжката на детето.

ОСТАВЯ без уважение искането на **Е. Н. К.,** ЕГН*****, с адрес гр. София, кв. Павлово, ул. „Деспот Слав“ № 21, за присъждане на разноси по делото, като неоснователно.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____